

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus vuodelta 2012

KPPK oli kaudella 2011 sijoittunut 6. divisioonassa mainiosti seitsemänneksi. Kevään 2012 vuosikokous ei taaskaan ollut asettanut seuralle mitään erityistavoitteita sarjasijoituksen suhteen, kauden 2012 motoksi oli määriteltä vaatimattomasti ”Emme pyri muuttamaan maailmassa mitään” ja seuran hymniksi oli valittu ikivihreä ”Koskaan et muuttua saa”. Tämä pohjalaisille vieras perin vaatimaton asenne olikin varmaan osasyyllinen siihen mitä tuleman piti.

Maaliskuussa 2012 järjestettiin KPPK:n 35-vuotisjuhlariisteily ja osanottajia oli tällä kerralla parikymmentä. Teemana oli taas ”Hauska tappa vanha tuttu” ja mukavaa olikin nähdä pitkstä aikaa 1980-luvun futistähtiä, huippuvieraana jo alkuperäisellä Kirkonpellolla pelannut Tervasmäen Pötti. Viiden vuoden päästä taas varmaan uudestaan!

Kevät-cup jäi jälleen ties kuinka monetta kertaa peräkkäin pelaamatta, syynä jo perinteiseen tapaan ”arktiset olosuhteet”. 6. divisioonan avausmatsi piti pelata jo ennen vappua, valitettavasti vain tuomari oli aloittanut vapun vieton hyvissä ajoin eikä ilmaantunut pelipaikalle. Saimme sentään otettua komean joukkuekuvan uusissa upeissa pelipaidoissa, kiitokset paidoista yrityksille **Arkkiplussa, Chateau Carsin, Safkala ja Verhoomoompelimo Kirsma!** Kevään kolme ensimmäistä ottelua olivat hyvin tasaisia tuloksina kaksi niukkaa maalin tappiota ja yksi tasapeli vanhaa kiistakumppania Kullervoa vastaan. Seuraavaksi palattiin maan pinnalle lohkon kakkoseksi lopuksi selvinneen SS Stanleyyn pyörittäessä meitä 5-0, mutta loput kevätkierroksen kolme ottelua tahkottiin jälleen tasapäisesti kahteen tasapeliin ja yhteen 1-2-tappioon. Tässä vaiheessa oli plakkarissa seitsemästä matsista vasta kolme tasapelipistettä, mutta odotukset syyskierrokselle olivat kovat, onhan KPPK:n peli usein alkanut luistaa toden teolla vasta elokuun alussa kun olemme päässeet mukaan tiiviiseen ottelutahtiin. Tänä vuonna niin ei valitettavasti käynyt, syyskierroksen kahdeksasta matsista hävisimme seitsemän ensimmäistä ja saalistimme sarjan neljännen pisteemme viimeisessä 2-2 päättyneessä tasapelissä. Näistä tappiosta neljä oli taas niukkoja yhden maalin häviötä, mukana myös järkyttävä jalkapallon irvikuva 3-4-tappio Arsenalin kakkosjoukkueelle, missä ottelussa osa molempien joukkueiden pelaajista keskittyi tuomarin hallinnan pettäessä sikailuun virhepisteiden mennessä tässäkin lajissa Arsenalin eduksi 6-5. Tuo meidän viisi varoituspistettä (kaksi punakorttia) tiesi samalla 85 euron varoitussakkoa jota ei muutama vuoteen ole saatukaan eli tavallaan kai tässä ns. ”perinteet velvoittivat”?

Kauden lopullinen saldo oli: 15 ottelua, 0 voittoa, 4 tasapeliä, 11 häviötä maalierona 16-36. Tilastonikkari löytää tuloksista mielenkiintoisen havainnon: ensimmäisen puoliajan tulosten perusteella olisimme saaneet 14 pistettä maalieron ollessa 8-11. **Mutta se toinen jakso: 4 pistettä ja maaliero karmiva 8-25!** Toisella jaksolla siis kunto ja myös psyykinen kestävyys pettivät, vastustaja iski usein tasaisissa matseissa voitto- tai tasoitusmaalin viime minuuteilla. Pelaajiahan oli mukana aivan kiitettävästi ja olimme saaneet oikein kovan luokan ”lapualaasia” vahvistuksiakin. Ottelutahti oli kyllä melko tiivis, mutta olisikohan syytä jatkossa hieman harjoitellakin? Siis tietysti ennen pelikautta mutta myös sen aikana, niin että pelaajat oppisivat tuntemaan toistensa pelityyliä ja voitaisiin hioa puolustus- ja hyökkäyskuvioita jne. Pannaanpa korvan taakse seuraavaa kautta ajatellen! Maalintekijätilaston voitti kukas muu kuin J-P Salminen neljällä rysällä, mutta Juha Teikari hiipi aivan kannoille kolmella osumallaan.

Kohtasimme perinteisessä juhlaottelussa lapualaisen ikämiesjoukkueen F.T Aikapojat jo 27. kerran tällä kerralla 18. elokuuta Santahaminan mainioissa olosuhteissa aurinkoisen sään jälleen suosiessa matsia ja pelin jälkeistä saunomista. Uusi lapualaiskaartimme osoitti kiitettävää aktiivisuutta ja meillä olikin kasassa täysi 18 miehen joukkue, Aikapojatkin olivat saaneet mukaan 16 pelaajaa. Ottelu noudatti viime vuosilta tuttua kaavaa eli peli aaltoilee tasaisena puolelta toiselle, tilanteitakin syntyy, mutta lopulta KPPK:n ”nuoremmuus” painaa pelin meidän eduksemme erityisesti maalinteossa. Tämän vuoden 2-0-voitossamme maalareina olivat Mikko Mäenpää ja ratkaisumaalin ladannut jo lähes 60-vuotias perustajajäsenemme ”Juki” Koivisto.

Lopuksi tahdon lausua kiitoksen sanat kaikille toiminnassamme kuluneella kaudella 2012 mukana olleille ja lukea myös seuraamme kannattajajäseninä tukeneiden henkilöiden nimet: Valtteri Laatonen, Kari Marttila, Juha Suutala, Pasi Mäenpää, Vesa Saikkonen ja Matti Saari.

Muistiin merkinnyt sihteeri Ari Latomäki.